

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722200219
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5722200219.1

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci navrhovateľky: R. U.Á., D.. XX.X.XXXX, N. W. XX, XXX XX, O. - A., právne zastúpenej Weis & Partners s.r.o., so sídlom Ivánska cesta 30/B, 821 04, Bratislava, IČO: 47 234 776, proti odporcovi: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 258/8, 832 47, Bratislava, IČO: 30 845 572, v konaní o vydanie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia,
- ktorým by sa odporcovi zakázalo vyžadovať od navrhovateľky podrobenie sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19,
- ktorým by sa odporcovi zakázalo vydať akt prikazujúci navrhovateľke podrobiť sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19,
- ktorým by odporcovi zakázalo vyžadovať od navrhovateľky preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19,
- ktorým by odporcovi uložila povinnosť zdržať sa uloženia sankcie voči navrhovateľke z dôvodu nepodrobenia sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19 a
- ktorým by odporcovi zakázalo diskriminovať navrhovateľku z dôvodu nepodrobenia sa navrhovateľky očkovaníu proti ochoreniu COVID-19,
s a z a m i e t a.

II. Odporcovi sa proti navrhovateľke náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajší súd dňa 21.1.2022 sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktoré je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

2. Navrhovateľka návrh na vydanie neodkladného opatrenia odôvodnila tou skutočnosťou, že je fyzickou osobou, štátnym občanom Slovenskej republiky, s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá je zároveň profesionálnou vojačkou slúžiacou v Ozbroyených silách Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z. .

3. Povinným je ústredný orgán štátnej správy v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 575/2001 Z. z., ktorý vydal napadnuté rozhodnutia. Generálny štáb Ozbroyených síl Slovenskej republiky je organizačnou časťou Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ktorá zabezpečuje velenie Ozbroyených síl Slovenskej republiky.

4. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 17.9.2021 Opatrenie k očkovaníu v rezorte obrany č. VÚHE-30-117/2021, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 20.9.2021 (ďalej aj ako „Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021“).

5. V nadväznosti na Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021 vydal Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky dňa 28.10.2021 Nariadenie č. ŠBSP-121/2021 na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 28.10.2021, a ktorým určil spôsob realizácie Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021 tak, že okrem iného nariadil očkovanie proti ochoreniu COVID-19 profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky, profesionálnym vojakom zaradeným do deklarovovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu, a zamestnancom rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tak, aby sa očkovanie týchto vojakov a zamestnancov rezortu obrany uskutočnilo najneskôr 50 dní pred ich vyslaním (ďalej aj ako „Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021“).

6. Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 neskôr Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky upravil dokumentom s názvom Doplnok č. 1 zo dňa 22.11.2021 prijatým pod č. ŠBSP-121-1/2021, ktorým došlo k zmene termínu uskutočnenia vakcinácie proti ochoreniu COVID-19 profesionálnych vojakov vyslaných na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky, profesionálnych vojakov zaradených do deklarovovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnych vojakov vyslaných na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu, a zamestnancov rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tým spôsobom, že ich kompletná vakcinácia (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojjakcínovej očkovacej látky) má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, t. j. najneskôr do dňa 27.12.2021 (ďalej aj ako „Doplnok č. 1“). Doplnkom č. 1 zároveň došlo k doplneniu Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 o bod. č. 5, v zmysle ktorého má byť profesionálnemu vojakovi, ktorý nesplní povinnosti uložené Nariadením Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 a jeho dodatkami, uložené disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z., a v prípade nesplnenia predmetných povinností ani v dodatočnej 60-dňovej lehote odo dňa opätovného oboznámenia profesionálneho vojaka s Nariadením Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, má byť profesionálnemu vojakovi uložené aj disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. Opatrenia uvedené v Nariadení Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 sa pritom v zmysle Doplnku č. 1 nemajú vzťahovať na profesionálnych vojakov, ktorí prekonali ochorenie COVID-19 a sú v ochrannnej lehote 90 dní, kedy nie je odporúčané vykonať očkovanie, ak sa títo preukážu potvrdením od ošetrojúceho lekára o prekonaní ochorenia COVID-19.

7. Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 neskôr Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky upravil dokumentom s názvom Doplnok č. 2 zo dňa 29.11.2021 prijatým pod č. ŠBSP-121-4/2021, ktorým došlo k doplneniu Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 o zákaz vysielat' na zahraničné služobné cesty profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany, ktorí nie sú plne očkovaní proti ochoreniu COVID-19 (ďalej aj ako „Doplnok č. 2“).

8. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 21.12.2021 Opatrenie k očkovaniu v rezorte obrany č. VÚHE-30-224/2021, ktorým podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa vyhlášky č. 585/2008 Z. z., a podľa zdravotníckeho štandardu NATO, STANAG, nariadil vykonať očkovanie profesionálnych vojakov, kontrolu očkovania, hlásenie o vykonanom očkovaní, uchovávanie a manipuláciu s očkovacími látkami a spôsob prevodu záznamov o očkovaní pri ich prevzatí do starostlivosti zdravotníckeho zariadenia, a ktorým zároveň zrušil Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021 (ďalej aj ako „Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021“).

9. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 30.12.2021 Opatrenie k očkovaniu v rezorte obrany č. VÚHE-30-230/2021, ktorým došlo k oprave zrejmej chyby v písaní Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 (ďalej aj ako „Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021“).

10. V nadväznosti na Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021 vydal Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky dokumentom s názvom Doplnok č. 3 z januára 2022 prijatým pod č. ŠBSP-4/2022, ktorým došlo

k doplneniu Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2 o vyhlásenie, že Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1, Doplnku č. 2 a Doplnku č. 3 slúži na vykonanie Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021, pričom zároveň došlo k zmene definície osôb, ktorým je nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19, a to tak, že predmetnými osobami sú profesionálni vojaci plniaci úlohy podľa ustanovení § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z. z. a ďalších výcvikov podľa predmetného zákona, profesionálni vojaci vyslaní na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky podľa ustanovení § 77 zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálni vojaci zaradení do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move), profesionálni vojaci vyslaní na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu podľa ustanovenia § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., a zamestnanci rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, pričom kompletná vakcinácia uvedených osôb (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojjakcínovej očkovacej látky) má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti Doplnku č. 3 (ďalej aj ako „Doplnok č. 3“). Doplnkom č. 3 zároveň došlo k nahradeniu bodu 5 písm. b) Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2 znením, v zmysle ktorého Náčelník Generálneho štábu zakazuje vysielateľ na zahraničné služobné cesty profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany, ktorí nie sú plne očkovaní / preočkovaní proti ochoreniu COVID-19.

11. V nadväznosti na vyššie uvedené sú velitelia, náčelníci a riaditelia na všetkých stupňoch velenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky údajne povinní zabezpečiť, aby vyššie uvedené osoby boli najneskôr v priebehu marca 2022 plne zaočkované proti ochoreniu COVID-19 jednodávkovou vakcínou, resp. v prípade dvojdávkovej vakcíny oboma dávkami vakcíny, za účelom zvýšenia ochrany príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky proti nebezpečenstvu prenosných ochorení, pre zabezpečenie udržania operačnej pripravenosti a akcijschopnosti priamo podriadených útvarov a zariadení Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, veliteľstiev, útvarov a zariadení Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Preto Veliteľ Úradu logistického zabezpečenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky vydal dňa 25.11.2021 Nariadenie č. ÚLZ-91-129/2021 na realizáciu predmetných opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky a Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnkov (ďalej aj ako „Nariadenie Veliteľa Úradu č. ÚLZ-91-129/2021“), a Veliteľ 4. pluku logistiky Trenčín vydal dňa 4.1.2022 Nariadenie č. 4. plog-28/2022 na realizáciu predmetných opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnkov a Nariadenia Veliteľa Úradu č. ÚLZ-91-129/2021 (ďalej aj ako „Nariadenie Veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín č. 4. plog-28/2022“).

12. Podľa navrhovateľky však po zrušení Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, ku ktorému došlo vydaním Opatrením Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021, nie je možné Doplnkom č. 3 zmeniť určenie Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, a na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021 je nevyhnutné vydať zo strany Náčelníka Generálneho štábu nové nariadenie namiesto vydávania doplnkov k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, a teda aj zo strany Veliteľa Úradu logistického zabezpečenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky a Veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín je nevyhnutné vydať nové nariadenie na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021, Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021 a prípadného nového nariadenia Náčelníka Generálneho štábu. Ani vydaním nového nariadenia zo strany Náčelníka Generálneho štábu či zo strany Veliteľa Úradu logistického zabezpečenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky alebo Veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín však podľa navrhovateľa vzhľadom na nižšie uvedené nebude možné trvať zo strany odporcu na povinnom očkovaní dotknutých osôb.

13. S poukazom na článok 13 ods. 1 Ústavy SR na ust. § 4 ods. 1 písm. a) a b), na ust. § 3 ods. 1 písm. d), ods. 10 písm. d) Zákona č. 355/2007 Z.z. a s poukazom na ust. § 12 ods. 2 písm. d) Zákona č. 355/2007 Z.z. navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že ochorenia, proti ktorým je očkovanie povinné, určuje vyhláška Ministerstva zdravotníctva SR č. 585/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o

prevencii a kontrole prenosných ochorení, pričom predmetná vyhláška určuje povinné očkovanie proti konkrétnym ochoreniam uvedeným vo vyhláške, medzi ktoré aktuálne COVID-19 nepatrí. Navrhovateľka uviedla, že podľa ust. § 8 ods. 7 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 585/2008 Z.z. ďalšie povinné očkovanie osoby v profesionálnom riziku nákazy môže nariadiť Regionálny úrad verejného zdravotníctva a konštatovala, že bez zmeny tejto vyhlášky je možné určiť povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19 iba osobám v profesionálnom riziku nákazy, pričom takéto povinné očkovanie, ako aj okruh osôb, na ktoré sa má predmetné očkovanie vzťahovať, môže určiť iba Regionálny úrad verejného zdravotníctva.

14. Navrhovateľka poukázala tiež na skutočnosť, že v zmysle § 2 vyhlášky č. 585/2008 Z.z. vedúci hygieny Ministerstva obrany SR síce nie je v zmysle vyššie uvedeného oprávnený nariadiť všeobecne povinné očkovanie nad rámec existujúcej právnej úpravy, na druhej strane profesionálny vojak je v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 písm. p) bod 2. zákona č. 281/2015 Z. z. povinný podrobiť sa aj nepovinnému očkovaniu, ktoré sa pre neho de facto stáva povinným na základe príkazu nadriadeného na podrobenie sa takémuto očkovaniu. Podľa ustanovenia § 123 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z.: „Špecifickou zdravotnou starostlivosťou sa na účely tohto zákona rozumie poskytovanie (...) c) očkovania a ďalších profylaktických opatrení nad rozsah povinného očkovania (...).“ Podľa ustanovenia § 134 ods. 1 písm. p) bod 2. zákona č. 281/2015 Z. z.: „Profesionálny vojak je povinný (...) p) podrobiť sa (...) 2. očkovaniu a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby (...).“

15. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky teda môže v zmysle vyššie uvedeného nariadiť povinné očkovanie profesionálnych vojakov aj nad rámec existujúcej právnej úpravy, napríklad prostredníctvom opatrenia. Akékoľvek povinné očkovanie (aj vo vzťahu k profesionálnym vojakom) však môže byť nariadené výlučne iba očkovacími látkami schválenými na ich použitie Slovenskou republikou alebo Európskou liekovou agentúrou (EMA). Medzi schválenia udelené očkovacej látke Slovenskou republikou alebo agentúrou EMA, ktoré umožňujú nariadenie povinného očkovania takouto látkou, rozhodne nepatrí tzv. Emergency Use Authorization, teda dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie. Do doby, kým niektorá z vakcín proti ochoreniu COVID-19 prejde jej testovacou fázou a Slovenská republika alebo agentúra EMA jej udelí trvalé povolenie na jej použitie, nebude možné nariadiť ňou povinné očkovanie žiadnej skupine osôb nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky.

16. Podľa článku 3 Charty základných práv Európskej únie: „1. Každý má právo na rešpektovanie svojej telesnej a duševnej nedotknuteľnosti. 2. V oblastiach medicíny a biológie sa musí rešpektovať najmä: a) slobodný a informovaný súhlas dotknutej osoby za podmienok vymedzených zákonom; b) zákaz eugenických praktík, najmä tých, ktoré sú zamerané na selekciu osôb; c) zákaz využívania ľudského tela a jeho častí ako takých na dosiahnutie zisku; d) zákaz reprodukčného klonovania ľudských bytostí.“ Podľa článku 6 Charty základných práv Európskej únie: „Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť.“ Podľa článku 7 Charty základných práv Európskej únie: „Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a komunikácie.“ Rovnako aj podľa ustanovenia čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky je nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia zaručená. Toto ustanovenie zabezpečuje telesnú integritu osoby pred fyzickými útokmi a pred pôsobením psychického nátlaku.

17. Podľa ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 355/2007 Z. z., sú fyzické osoby povinné plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a), d) až h) zákona č. 355/2007 Z. z. a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 písm. a) až d), f) až i), n), r), t), u), y) až ab) zákona č. 355/2007 Z. z. nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva, t. j. Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky alebo regionálnym úradom verejného zdravotníctva (to neplatí v prípade povinného očkovania, ak sú známe kontraindikácie), a v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam sú fyzické osoby povinné podrobiť sa lekárske vyšetreniam a diagnostickým skúškam, ktoré nie sú spojené s nebezpečenstvom pre zdravie, preventívnemu podávaniu protilátok a iných prípravkov, povinnému očkovaniu, liečeniu prenosných ochorení, izolácii, karanténe, zvýšenému zdravotnému dozoru a lekárske dohľadu.

18. Z uvedeného jasne vyplýva, že kým budú očkovacie látky proti ochoreniu COVID-19 v testovacej fáze, nebude možné nariadiť nimi povinné očkovanie pre žiadnu časť obyvateľstva Slovenskej republiky ani v prípade existencie materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania akejkoľvek skupine osôb, bez ohľadu na prípadný príslub Slovenskej republiky na odškodnenie osôb zasiahnutých nepriaznivými vedľajšími účinkami vakcíny proti ochoreniu COVID-19, keďže v testovacej fáze vakcíny nie je možné jednoznačne určiť, aké dôsledky bude mať aplikácia testovanej vakcíny na ľudské zdravie.

V testovacej fáze je možné aplikovať vakcínu iba za odmenu, na základe informovaného súhlasu osoby participujúcej na takomto biomedicínskom pokuse a za podmienok uvedených nižšie, aplikácia vakcíny však nemôže byť za žiadnych okolností v testovacej fáze vakcíny povinná.

19. Podľa ustanovenia § 26 zákona č. 576/2004 Z. z.: „(1) Biomedicínsky výskum zahŕňa každú výskumnú činnosť v oblasti biológie, medicíny, farmácie, ošetrovateľstva, pôrodnej asistencie, psychológie a lekárskeho ožiarenia, ktorá môže ovplyvniť fyzické alebo psychické zdravie človeka, ktorý sa zúčastňuje na tomto výskume (ďalej len „účastník výskumu“) (...). (3) Biomedicínsky výskum sa vykonáva slobodne, pri zachovaní práva na ochranu dôstojnosti, na rešpektovanie telesnej integrity a psychickej integrity [§ 11 ods. 9 písm. a)], bezpečnosti a oprávnených záujmov účastníka výskumu. Záujmy účastníka výskumu majú vždy prednosť pred záujmami vedy a spoločnosti (...). (9) Výskum bez zdravotnej indikácie nemožno vykonať na (...) c) vojakovi základnej služby, náhradnej služby a prípravnej služby a osobe vykonávajúcej civilnú službu (...).“ Citované ustanovenie odseku 9 pojednáva o skupine osôb, na ktorých nie je možné bez zdravotnej indikácie vykonať biomedicínsky výskum ani s ich súhlasom. V zmysle citovaného ustanovenia odseku 3, ako aj v zmysle tohto článku Návrhu, je na predmetnej skupine osôb aj v prípade ich zdravotnej indikácie možné vykonať biomedicínsky výskum iba s ich súhlasom. Uvedené platí rovnako aj pre osoby, ktoré nespádajú do predmetnej skupiny osôb. Nikoho totiž nemožno bez jeho súhlasu nútiť, aby sa stal súčasťou biomedicínskeho výskumu.

20. V ďalšom článku IV. svojho návrhu sa navrhovateľka potom zaoberala absenciou materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania pre obmedzenie základných práv a slobôd neočkovaných osôb s poukazom na nedostatok vedomostí kompetentných orgánov o skutočnom stave situácie Slovenskej republiky v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19 a to najmä s poukazom na nevhodnosť PCR testov na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19, pričom poukázala na rozsudky vydané v tejto veci v zahraničí. Tiež uviedla, že bez informovaného súhlasu teda nie je možné nariadiť obyvateľstvu, alebo jeho časti povinné očkovanie, hromadne ho nútiť absolvovať test na ochorenie COVID-19, nosiť prekrytie horných dýchacích ciest, dodržiavať karanténu, a pod. Samozrejme, konkrétne povinnosti je možné ukladať jednotlivo osobám, u ktorých na to vznikol dôvod, t. j. došlo k ich nákaze, alebo prejavujú symptómy ochorenia, a pod.. Osobu nevykazujúcu symptómy ochorenia nie je možné nútiť absolvovať test na ochorenie COVID-19, či nosiť prekrytie horných dýchacích ciest. Osobu nenakazenú ochorením nemožno nútiť absolvovať karanténu, či inak obmedzovať jej slobodu pohybu a pobytu. Všeobecnú povinnosť vakcinácie, či povinnú vakcináciu určitej skupiny obyvateľstva, môže Slovenská republika určiť iba zákonom, avšak iba očkovacou látkou schválenou agentúrou EMA na jej trvalé použitie. Nedôvodné rozlišovanie medzi očkovanými a neočkovanými osobami v podobe zvýhodňovania jednej skupiny osôb, alebo v podobe znevýhodňovania druhej skupiny osôb predstavuje diskriminačné konanie, a preto je takéto rozlišovanie, napríklad prostredníctvom prijatých právnych predpisov, v rozpore s platným právom Európskej Únie. V zmysle bodu 36 úvodných ustanovení na obyvateľstvo Európskej Únie priamo aplikovateľného nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14. júna 2021 o rámci pre vydávanie, overovanie a uznávanie interoperabilných potvrdení o očkovaní proti ochoreniu COVID-19, o vykonaní testu a o prekonaní tohto ochorenia (digitálny COVID preukaz EÚ) s cieľom uľahčiť voľný pohyb počas pandémie ochorenia COVID-19: „Je potrebné zabrániť priamej alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, napríklad zo zdravotných dôvodov, z dôvodu, že nie sú súčasťou cieľovej skupiny, ktorej sa vakcína proti ochoreniu COVID-19 v súčasnosti podáva, alebo pre ktorú je povolená, ako sú napríklad deti, alebo z dôvodu, že ešte nemali možnosť dať sa zaočkovať alebo sa rozhodli nenechať sa zaočkovať (...).“ Vo vzťahu k nariadeniu povinného očkovania vyššie uvedenej skupiny osôb definovanej v Dodatku č. 3 a vo vzťahu k prípadnému sankcionovaniu týchto osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, pritom ide o jednoznačne diskriminačné konanie štátu, keďže v zmysle dostupných vedeckých štúdií a rovnako aj v zmysle vyjadrení samotných slovenských štátnych orgánov, sa môžu aj osoby očkované proti ochoreniu COVID-19 nakaziť ochorením COVID-19, pričom aj tieto osoby môžu šíriť ochorenie COVID-19, a nemusia pritom vykazovať žiadne klinické príznaky ochorenia COVID-19. Naopak, u osôb, ktoré nie sú očkované proti ochoreniu COVID-19, je pravdepodobnosť asymptomatického šírenia ochorenia COVID-19 blížiac sa k nule. Zo strany štátu preto nie je dôvodné pristúpiť k sankcionovaniu týchto osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, a takýto postup štátu by predstavoval diskriminačné, a teda protiprávne konanie v rozpore s platným právom Európskej Únie, ktorým je Slovenská republika viazaná.

21. Navyše, podľa článku 3 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ľudských právach a biomedicíne, týkajúci sa biomedicínskeho výskumu: „Záujmy a blaho ľudskej bytosti zúčastňujúcej sa na výskume majú prednosť pred výhradným záujmom spoločnosti alebo vedy.“ V zmysle ďalších medzinárodných dohovorov a noriem Európskej Únie sa pritom vakcíny majú podávať iba v prípade, ak neexistuje žiaden iný účinný spôsob liečby. Dnes už však existuje schválená liečba ochorenia COVID-19 prostredníctvom tzv. monoklonálnych protilátok - kasirivimab/imdevimab (predmetom toho podania nie je hodnotenie ich účinnosti). Vakcinácia je navyše pravdepodobne zbytočná v prípadoch mutujúcich vírusov, kde vakcína nedokáže chrániť pred novými mutáciami vírusu. Je pritom potvrdené, že aktuálne vakcíny schválené na ich núdzové použitie sú neúčinné voči najnovšej mutácii vírusu SARS-CoV-2, tzv. Omicron. Táto správa sa zhodne šíri všetkými prostriedkami masmediálnej komunikácie. V Rezolúcii Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 2361 (2021) z 27.1.2021 s názvom „COVID-19 vakcíny: etické, právne a praktické aspekty“ sa pritom v bode 7.1.5. nalieha na členské štáty Rady Európy a Európskej Únie, aby zriadili nezávislé vakcinačné kompenzačné programy na zabezpečenie kompenzácie za škody a ujmy z vakcinácie. Tieto kompenzačné vakcinačné programy sa netýkajú výslovne iba prípadov povinnej vakcinácie, ale vakcinácie ako takej, pretože uvedená rezolúcia akcentuje zásadu dobrovoľnosti očkovania a zákaz diskriminácie pre osoby, ktoré k takémuto dobrovoľnému rozhodnutiu nepristúpia. Na predmetnú rezolúciu nadväzuje už vyššie citované nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14. júna 2021 o digitálnom COVID preukaze EÚ, v ktorom sa taktiež akcentuje na potrebu zabrániť priamej, alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, hoci aj z dôvodu, že sa rozhodli nenechať sa zaočkovať.

22. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia okrem vyššie uvádzaných skutočností následne v závere odôvodnila tým, že z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že za účelom realizácie vyššie uvedených opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky bude v najbližších dňoch vydaný rozkaz prikazujúci navrhovateľke podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19. Navrhovateľka preto z dôvodu potreby neodkladnej úpravy pomerov žiada vo veci konajúci súd, aby si neponechal 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu, ale aby bezodkladne po doručení návrhu nariadil vo veci neodkladné opatrenie.

23. K návrhu navrhovateľka pripojila:

- 1) Opatrenie Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky k očkovaniu v rezorte obrany zo dňa 17.9.2021 č. VÚHE-30-117/2021;
- 2) Opatrenie Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky k očkovaniu v rezorte obrany zo dňa 21.12.2021 č. VÚHE-30-224/2021;
- 3) Opatrenie Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky k očkovaniu v rezorte obrany zo dňa 30.12.2021 č. VÚHE-30-230/2021;
- 4) Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;
- 5) Doplnok č. 1 zo dňa 22.11.2021 prijatý pod č. ŠBSP-121-1/2021 k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;
- 6) Doplnok č. 2 zo dňa 29.11.2021 prijatý pod č. ŠBSP-121-4/2021 k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;
- 7) Doplnok č. 3 z januára 2022 prijatý pod č. ŠBSP-4/2022 k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;
- 8) Nariadenie Veliteľa Úradu logistického zabezpečenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2021 č. ÚLZ-91-129/2021;
- 9) Nariadenie Veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín zo dňa 4.1.2022 č. 4. plog-28/2022;
- 10) Rozsudok lisabonského odvolacieho súdu;
- 11) Veľká meta-štúdia vykonaná na Floride, v zmysle výsledkov ktorej je percento asymptomatických prenášačov ochorenia COVID-19 limitne rovný nule;
- 12) Článok Inštitútu ľudských práv - Inštitút ľudských práv považuje sankcie za neúčast' na celoplošnom testovaní za porušenie ľudských práv - dostupný na: <https://www.webnoviny.sk/institut-ludskych-prav-povazuje-sankcie-za-neucast-na-celoplosnom-testovani-za-porusenie-ludskych-prav/>;
- 13) Článok W. M. M. W., W. - Čo dal a vzal rok 2020 právnomu štátu na Slovensku;
- 14) Rozhodnutie Viedenského správneho súdu sp. zn. VGW-103/048/3227/2021-2 zo dňa 24.3.2021.

24. Okresný súd Martin podaním z 26.1.2022 postúpil vec podľa § 43 ods. 1 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.) Krajskému súdu v Bratislave ako správne mu súdu, majúc za to, že sa tu jedná o správnu žalobu (na ktorej prejednanie nie je príslušný). Vyšiel z názoru, že predmetom sporu je ochrana navrhovateľky v oblasti verejnej správy. Právny vzťah profesionálneho vojaka nie je podľa judikatúry súkromnoprávnym vzťahom, ale spadá do oblasti správneho súdnictva podľa § 2 Správneho súdneho poriadku (zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „SSP“).

25. Krajský súd v Bratislave s postúpením nesúhlasil, preto podľa § 18 ods. 4 SSP vec predložil kompetenčnému senátu. Zdôraznil, že navrhovateľka žiada vydať neodkladné opatrenie podľa ustanovení § 324 a nasl. CSP, ktoré sa však nepoužijú v konaní podľa SSP. Okrem toho sa týmto návrhom domáhala neodkladnej úpravy pomerov v snahe predísť budúcim zásahom, na čo však správny súd nemá oprávnenie. Správny súd nemôže neodkladne upraviť pomery a zakázať, alebo prikázať budúce konanie. Judikatúru, ktorú okresný súd citoval, nemožno v danej veci použiť. Navrhovateľka v návrhu celkom jasne uviedla, že žiada nariadenie neodkladného opatrenia, preto neprichádza do úvahy ani odstraňovanie väd jej podania.

26. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho správneho súdu SR vo svojom uznesení 1SKomp/17/2022 rozhodol, že na prejednanie veci naposledy vedenej Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 1S/19/2022 nie je daná právomoc správneho súdu. Z uznesenia kompetenčného senátu vyplynulo, že kompetenčný senát už vo svojej judikatúre zdôraznil, že pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP nie je rozhodujúci petit žaloby (návrhu), ale zásadne príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú, či majú vzniknúť práva, alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu v danej veci (naposledy napr. uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021 a 1SKomp 6/2021). Zároveň však kompetenčný senát v týchto svojich uzneseniach dospel k záveru, že ak je predmetom konania právo, alebo povinnosť, ktoré majú svoj základ nie v hmotnom, ale výlučne v procesnom práve, potom nemožno hovoriť o súkromnoprávnom spore, alebo súkromnoprávnej veci. Takým prípadom je aj neodkladné opatrenie, ktoré je procesným inštitútom upraveným v § 324 a nasl. CSP. Právo na nariadenie neodkladného opatrenia nemá svoj pôvod v hmotnom práve, ale len v ustanoveniach procesného práva, v ktorých sú upravené aj predpoklady jeho vydania (§ 325 ods. 1 CSP) a jeho obsah (§ 325 ods. 2 CSP). Predmetom konania o neodkladnom opatrení tak nie je súkromnoprávny spor ani iná súkromnoprávna vec, ale procesný nárok navrhovateľa na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie ako osobitný procesný prostriedok neodkladnej ochrany práva.

27. Kompetenčný senát vo svojej novšej judikatúre (opäť porovnaj vyššie spomínané uznesenia vo veciach z roku 2021) tiež uzavrel, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v CSP, o ktorom rozhoduje vždy (v prvej inštancii) okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Naopak SSP neupravuje nielen neodkladné opatrenie, ale ani žiaden iný podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom: nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP.

28. Uvedené závery sú v celom rozsahu použiteľné aj na tentoraz prejednávanú vec. Navrhovateľka sa totiž aj tu celkom zreteľne domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP, hoci jeho dôvodnosť nevyvodzuje zo súkromnoprávneho vzťahu. Okresný súd totiž správne zdôraznil, že právne vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálnych vojakov podľa zákona č. 281/2015 Z. z. nemožno považovať za súkromnoprávne veci (porovnaj uznesenie kompetenčného senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1 KO 25/2018). Navrhovateľka sa tak svojím návrhom domáhala, aby sa služobným orgánom zakázalo uplatňovať voči nej určité opatrenia, na ktoré sa tieto orgány považujú za oprávnené a ktorých rešpektovanie podľa nich má tvoriť súčasť služobnej disciplíny navrhovateľky, ktorá je spojená s jej služobným pomerom profesionálnej vojačky. Ako však už bolo uvedené, to pre posúdenie právomoci správneho súdu nie je podstatné. Podstatné totiž je, že správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani inom podobnom procesnom prostriedku ochrany.

29. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa CSP. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom, alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci (napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 240/98 a 7 Cdo 59/2011, ako aj judikát R 123/1999). Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodovať.

30. Okresný súd Martin potom, čo mu Krajský súd v Bratislave dňa 2.6.2022 s poukazom na vyššie uvádzané uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR vrátil vec ako súdu príslušnému, viazaný vyššie uvádzaným uznesením Najvyššieho správneho súdu SR, vec znova prejednal, oboznámil sa s listinami, ktoré navrhovateľka pripojila do súdneho spisu a rozhodol v nej tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia. Pri svojom rozhodovacom procese sa Okresný súd Martin riadil nasledujúcimi zákonnými ustanoveniami a právnymi úvahami.

31. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

32. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

33. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala,

34. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov orgánom verejného zdravotníctva je o.i. aj Ministerstvo obrany Slovenskej republiky.

35. Podľa § 3 ods. 2 písm. b) citovaného zákona na zabezpečenie jednotného postupu orgánov verejného zdravotníctva, orgány verejného zdravotníctva uvedené v odseku 1 písm. d) až f) zriaďujú útvar, ktorý riadi a za jeho činnosť zodpovedá vedúci hygienik rezortu.

36. Podľa § 7 ods. 1 písm. j) citovaného zákona orgány verejného zdravotníctva uvedené v § 3 ods. 1 písm. d) až g) v rozsahu svojej pôsobnosti nariaďujú opatrenia podľa § 12 ods. 2, alebo podľa § 48; tým nie je dotknutá právomoc úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa § 12, alebo podľa § 48 aj počas krízovej situácie.

37. Podľa § 12 ods. 2 písm. d) citovaného zákona opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení sú osobitné a mimoriadne očkovanie, očkovanie pri úrazoch, poraneniach a nehojajúcich sa ranách, očkovanie pred cestou do zahraničia, očkovanie osobitných skupín obyvateľstva.

38. Z obsahu opatrení vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR, ktoré sú uvedené pod bodom 2.7 návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, súd zistil, že práve tieto opatrenia umožňujú odporcovi, ktorý je orgánom verejného zdravotníctva v rezorte obrany Slovenskej republiky a svoje úlohy plní prostredníctvom Vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR vyžadovať od navrhovateľky podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, rovnako umožňujú vydať akty prikazujúce navrhovateľke ako profesionálnej vojačke podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ale aj vyžadovať preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19. Predovšetkým o doplnok č. 3 Nariadenia náčelníka generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 sa opiera oprávnenie odporcu vyžadovať od navrhovateľky preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19,

uložiť sankciu navrhovateľke z dôvodu nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ako aj zákaz vysielajú na zahraničnú služobnú cestu profesionálnych vojakov a zamestnancov, ktorí nie sú plne očkovaní, resp. preočkovaní proti ochoreniu COVID-19, v čom by navrhovateľka, ktorá túto skutočnosť v návrhu nerozvieďala, mohla vidieť prípadnú diskrimináciu. Navrhovateľka sa v podstate domáha tak, ako to uviedol Najvyšší správny súd vo vyššie citovanom uznesení 1SKomp/17/2022, aby sa služobným orgánom zakázalo uplatňovať voči nej určité opatrenia, na ktoré sa tieto orgány považujú za oprávnené a ktorých rešpektovanie podľa nich má tvoriť súčasť služobnej disciplíny navrhovateľky, ktorá je spojená s jej služobným pomerom profesionálnej vojačky.

39. Štátnu službu profesionálnych vojakov upravuje Zákon č. 281/2015 Z.z. a tento zákon v § 134 ods. 1 písm. p) bod 2 upravuje povinnosť profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby. Ako vyplynulo z uznesenia kompetenčného senátu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/25/2018 zo dňa 4.12.2018, vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálneho vojaka podľa Zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne (predovšetkým pracovno - právne). Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva ...

40. Táto skutočnosť nakoniec vyplýva aj z ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 321/2002 Z.z., podľa ktorého velenie ozbrojeným silám je proces, v ktorom veliteľ vydáva v rozsahu svojej pôsobnosti vojenské rozkazy na zabezpečenie plnenia úloh ozbrojených sil.

41. V zmysle § 7 ods. 2 písm. b), c) citovaného zákona ozbrojeným silám v rozsahu svojej pôsobnosti velí náčelník generálneho štábu, resp. ostatní ustanovení veliteľa ...

42. Vo vzťahu vojaka a jeho nadriadených veliteľov je typický vzťah podriadenosti a nadriadenosti. Pre súkromnoprávne vzťahy, o ktorých koná súd podľa Civilného sporového poriadku, je charakteristické rovnaké postavenie.

43. Riadiac sa týmito úvahami vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a spomenutú judikatúru najvyšších súdnych autorít súd dospel k presvedčeniu, že návrhu nemožno vyhovieť. Navrhovateľka využila inštitút charakteristický pre súdne konanie pri prejednávaní civilných sporov, upravený v Civilnom sporovom poriadku, avšak tento spôsob svojej právnej ochrany zvolila nevhodne vzhľadom na charakter právneho vzťahu, v ktorom sa domáha súdnej ochrany.

44. V zmysle § 3 C.s.p. súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

45. Podľa § 4 C.s.p. iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdu, len ak to ustanovuje zákon.

46. Navrhovateľka sa svojím návrhom na vydanie neodkladného opatrenia ako procesného inštitútu právnej ochrany podľa Civilného sporového poriadku domáhala uloženia povinnosti orgánu verejnej moci, ktorý má vo vzťahu k žalobkyni kompetencie vymedzené Zákonom č. 321/2002 Z.z. o ozbrojených silách SR, Zákonom č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov, ale aj Zákonom č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Pre podanie návrhu na neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku pre navrhovateľku v postavení profesionálnej vojačky v štátnej službe chýbalo pritom zákonné splnomocnenie, až na v poradí V. petit návrhu.

47. Neodkladným opatrením podľa Civilného sporového poriadku je možné domáhať sa uloženia povinnosti, resp. uloženia povinnosti niečo konať, zdržať sa, či opomenúť v prípade súkromnoprávneho vzťahu a ako vyplýva z judikatúry, ktorú spomína aj Najvyšší správny súd v odseku 13 svojho uznesenia zo dňa 21.4.2022 sp. zn. 1SKomp/17/2022, nie je možné neodkladným opatrením brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci.

48. V súvislosti s posudzovaním dôvodnosti návrhu navrhovateľky je nutné zdôrazniť špecifický charakter služobného pomeru profesionálnych vojakov, ktorý je svojou povahou inštitútom verejného práva - ide o štátnozamestnanecký právny pomer. Takýto vzťah je založený na vzťahu podriadenosti a nadriadenosti subjektov takéhoto služobného pomeru a právna povaha takéto služobného pomeru

v zmysle Zákona č. 281/2015 Z.z. kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie sa nekompromisne sankcionuje. Dodržiavanie služobnej disciplíny je v zmysle ust. § 134 ods. 1 písm. a) Zákona č. 281/2015 Z.z. jednou z najzákladnejších povinností profesionálneho vojaka, prostredníctvom ktorej sa zásadne realizuje prvok jeho podriadenosti. Podľa Zákona č. 281/2015 Z.z. sa porušenie služobnej disciplíny považuje za disciplinárne previnenie a v súlade s ust. § 137 ods. 1 citovaného zákona profesionálny vojak podlieha disciplinárnej právomoci, ktorú voči nemu má veliteľ, v rámci ktorého sa realizuje nadriadenosť veliteľa k profesionálnemu vojakovi na mocenskej úrovni a výsledkom ktorého môže byť uloženie disciplinárneho opatrenia.

49. Pokiaľ by súd vyhovel návrhu navrhovateľky, neprípustným a nezákonným spôsobom by zasiahol do výkonu právomoci orgánu verejnej moci využitím procesného inštitútu charakteristického pre súdne konanie o súkromnoprávných vzťahoch.

50. V tej časti návrhu navrhovateľky, kde sa domáhala zákazu diskriminácie z dôvodu nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, je možné dovodiť možnosť domáhať sa ochrany na všeobecnom súde z ust. § 4 ods. 4 Zákona č. 281/2015 Z.z., podľa ktorého občan pri prijímaní do štátnej služby, alebo profesionálny vojak, ktorý sa domnieva, že jeho práva, alebo právom chránené záujmy boli dotknuté nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania, sa môže domáhať ochrany v služobnom úrade, alebo na súde. Pri posudzovaní dôvodnosti tejto časti návrhu na vydanie neodkladného opatrenia však súd navrhovateľkou nemal osvedčené ňou tvrdené skutočnosti a totiž, že je skutočne profesionálnou vojačkou a že odporca vo vzťahu k nej už vyvinul nejaké diskriminačné konanie, alebo opomenutie. Navrhovateľka v tomto smere neopísala žiadne konkrétne skutkové okolnosti. Súd takto nemal navrhovateľkou osvedčený základný predpoklad pre vydanie predbežného opatrenia ohľadne tohto uplatneného nároku a totiž predpoklad vyplývajúci z ust. § 325 ods. 1 C.s.p., že je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov.

51. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

52. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Odporca bol v konaní úspešný, avšak v konaní preukázateľne v tomto štádiu konania mu preukázateľne žiadne trovy ešte nevznikli a preto súd mu ich náhradu proti neúspešnej navrhovateľke nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin (ust. § 357 písm. d/ C.s.p.).

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p., odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p., odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p., odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p., prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.